

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kik mindig urak.

Pécs, 1901. május 31.

Legyenek az államnak még oly égető szükségletei a beligazgatás, az igazságszolgáltatás, a közoktatásügy, a közgazdaság terén, ezek kielégítésénél a pénzügyminiszterek mindig lángpallossal állnak őrt az államkassza előtt s a legigazságosabb, a legszükségesebb követeléseket azal utasítják vissza: nem lévén pénz, ne tessék a takarón túl nyújtózkodni.

Egészen más azonban a maguktartása, mikor a hadügyminiszter kardcsörtetését hallják, mert ezzel szemben már nem ők adják a direktívát a teendő kiadásokra nézve, hanem aláztatlanul kérdik, mennyit tart szükségesnek a főgenerális ur a hadsereg ellátására, hogy ahhoz szabhassák az adóprás működését s a polgári állam szükségleteit; mert a hadügyi költségekre nem irányadó a polgári lakosság fizetőképessége, azt elő kell teremteni a pokolból is; ha aztán marad valamelyes a polgári szükségletekre is, az az ő szerencsájuk.

A modern élet számtalan új szükséglete, a szükségleteknek folytonos áremelkedése már régen elviselhetetlenné tette azok helyzetét, akik még a korábbi viszonyoknak megfelelően megállapított fix fizetésre vannak utalva, de hát tisztviselőink mindeddig hasztalan jajgattak, hasztalan peticionáltak, a válasz mindig az

volt, hogy fizetést javítani nem lehet, mert a pénzügyminiszter azt mondja, hogy nincs pénz.

A katonatiszteknek, akikre persze szintén ráért a fizetésjavítás, már hatalmasabb protektoruk akadt a hadügyminiszter képeben, aki a pénzügyminiszter stereotip „nincs pénz” válaszára azt mondta: lári-fári, pénznek lenni muszáj, mert a hadseregnek szüksége van rá! És a pénz megett; a tisztí fizetések megjavítottak, a minnek aztán nem az lett a következtése, hogy a polgári tisztviselők közelebb jutottak volna jogos igényeik kielégítéséhez, hanem ellenkezőleg ennek még a távoli reménye is elrebbent, mert most már az előbbinél is kevesebbre csappant az az összeg, a mely az állami bevételekből a polgári szükségletek kielégítésére megmarad.

De hát evés közben jön meg az étvágy. A kieszközölt fizetésjavítás csak a tényleges hadsereg javára szolgált, már pedig nekünk van nyugalmazott hadseregünk is, amely az osztrák-magyar birodalomban már vetekedik a tényleges tisztikar létszámával. Hát ezeknek ne jusson semmi, mikor a katona uraknak csak parancsolni kell, hogy a civil bagázs beszolgáltassa a kívánt tributumot?

Igaz, hogy polgári észszel azt szokás tartani, hogy aki nyugalomba ment, arra nézve megállt a világ kereke, az már se rangban, se javadalmazásban nem mehet előre, hanem koporsója bezártáig kényte-

len beelégedni azzal, mit tényleges szolgálata jutalmául nyugalmaztatása alkalmával kapott. De a katonai észjárás másként van berendezve; szerinte a nyugalom állapotja is csak úgy ad jogcímet az előrehaladásra, mint a tényleges szolgálat s azért roppant nagy igazságtalanságnak tartja azt, hogy a régi fizetések alapján nyugalmazott tiszték megmaradjanak a régi nyugdíj mellett, mikor a ténylegesek olyan szépen följavított fizetéseket élveznek.

Megpendítették hát az eszmét, hogy az új fizetési tételeket a régi nyugalmazott tisztekre is alkalmazni kell. Polgári tisztviselőknél, ha be is következnek rájuk nézve a fizetésjavítás, azt a nyugdíjast, aki ebből az ő nyugdíjának följavítására formálna igényt, bizonyára a Lipótmezőre küldenék, de a katonai nyugdíjasoknak erre a kívánságára Krieghammer báró sietett kijelenteni a delegációban, hogy nagyon rokonszenvez ezzel a törekvéssel és hamarosan ki is számította, hogy ennek kielégítése egyelőre négy és félmillió korona költségtöbblettel növelné meg a katonai nyugdíjterhet.

Tudjuk azt, hogy mit jelent, ha a hadügyminiszter azt mondja, hogy ő rokonszenvez valami törekvéssel. Azzal legközelebb, mint a saját követelésével fog előállni, a melyet a pénzügyminiszterek talán sikerül ideig-óráig elnyomni, de a dolog vége mégis csak az lesz, hogy a követelésre a hadügyminiszter rányomja az elkerülhetetlenség bélyegét s akkor

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A gond.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtta: Scossa Erzsé.

— Ugy e, hogy van nekünk kis leányunk — mondja Lambekné nagysága a férjének, a mint ott állnak örvendezve leánykájuk bölcsője mellett. — Csak hogy meghallgatta a jó Isten kérésünket. Mint fogja az az öt vásófiu dédelgetni, becézgetni, milyen büszkék lesznek reá, de miért is ne, hiszen azért ők nem lesznek megrövidítve semmiben, csak úgy meg lesz mindenük, mint eddig; azt csak be fogják látni, hogy a leánynak több kell.

— Bizony — feleli a férj mosolyogva, már is hozzá kell látnom a hozomány gyűjtéséhez; te pedig, kedvesem, mindig vásárolj valami szépet a havipénzedből, hogy tizenhatszáz forintnyi legyen a keletted.

— Meg is teszem, aztán neki nevelőnőt fogunk tartani, a ki franciául tanítja meg zongorázni; a fiuknak elég az ovoda, meg az iskola; de egy leánynak szüksége van még a tanulás mellett a folytonos felügyeletre és kíséretre is. Egy polgármester leányától manapság sokat várnak.

— Hogyne, hogyne; egy nézetem vagyok veled. Csak a jó Isten tartsa meg; hanem úgy látom, mintha kicsinyt rossz színben volna a kicsi.

— Ugy találod? — kérdi a nő aggodalmasan. Holnap mindjárt beszélni fogok a háziorvosunkkal e miatt, tán valami erősítő szert kell alkalmazni. A kis fülecskét is kifurattjuk, apuska, csak tessék az első ékszerrel gondoskodni.

— Itt a pénz — szólta a férj, pár tizest leolvastva, oszd be magadnak kedvesem, ma még a három nagyobb fiu öltöztetését is meghozza a szabó, őt is ki kell fizetni. Ha nem lenne elég, csak szólj; hiszen egygyel többen vagyunk, hát több kell — mondja tréfásan, aztán elégedetten megcsókolva a feleségét, távozik.

A homályos lámpa világa mellett magas, szikár férfi ül íróasztalánál, a nagy ív papír előtt hever, de nem dolgozik. Fejét tenyerébe hajtva komor tekintettel néz maga elé, pedig be kell fejezni művét, hogy mielőbb pénzhez jusson, de nem képes folytatni munkáját, a gond, az a rettegett szörny, minek hatása alatt elborul a kedély, megrövidül és tőrhetlenné válik az élet, nem hagyja egyedül munkájával, elborítja agyát, reá teszi csontos hideg kezét vállaira s reá nehezül úgy, hogy szinte roskadozni érzi egész valóját a tebertől.

Nem bir tőle menekülni s mint a hipnotikus álomban levő előtt az eléje szuggert dolgok, úgy vonul el lelki szemei előtt minden.

A háziur jól táplált, elhízott alakja a képzettársítás folytán rögtön a még fizetetlen házbért juttatja eszébe. — Miért nem tudott fizetni?

Mert a pár forintot, mi volt, elköltötte arra a szegény jövevényre, a ki immár a hatodik a háznál. Ismét többen vannak, kiről gondoskodni kell, még szűkebben kell az életet beosztani. A legnagyobb fiu tizéves, elvégezte az elemi iskolát, olyan jó esze van, a gimnáziumba szeretné beiratni az iskolaévelejen, de vajjon honnét, miből fogja a szükséges pénzt előteremteni? A két kisebb fiu, az a két kis eleven, csintalan ruharész, mintha huznák, úgy nő a nagyobb nyomába.

Azután jön három leányka, egyik ici, másik pici, ezeknek már nem képes dadát tartani, az édes anyjuk pepecsel velük folyton, mint a kertész az ő féltett virágával, mindig rajtuk a szeme, meg a keze.

— Szegény asszonyka, te — suttogja a férfi, miközben rebéz sóhaj hagyja el ajkait. Mily jó, hogy nem ismered úgy az élet küzdelmeit, mint én, óh, ha sejtened, ha fogalmad volna a reám nehezülő munka és gond nagyságáról, te szelid, türelmes anyag! De ne is legyen, hiszen neked úgy sem volna erőd

régi szokás szerint — civil hallgass és fizess!

Hisz az ilyesmi nem példátlan a hadsereg történetében. Mikor a nyugdíjképeséget a katonatisztek özvegyeire is kimondták, ez nemcsak a jövőre szólt, hanem kikutatták a katonatiszteknek 30—40 év óta nyugdíj nélkül élő özvegyeit is s őket is ellátták nyugdíjjal éppen úgy, mintha özvegyi nyugdíjat ismert volna a hadsereg már akkor is, mikor az illetők özvegyeségre jutottak.

Igy lesz most a már nyugdíjazott tisztekkel is. Főlemelik a nyugdíjukat olyan arányban, mintha a mostani fölémelt fizetéseket már élvezték volna nyugdíjaztatásuk előtt. Hogy ez jogi abszurdum, azzal a katonák urak nem sokat törődnek, hisz nekik nem kenyerük a jogtudomány, hanem az állam fizikai erejét képviselik, a mikor pedig ez a kettő összeütközik, rendszerint az előbbi szokta huzni a rövidebbet.

A dárdai kerület választási mozgalmához. Dr. Antal Gyula, budapesti egyetemi tanár, lapunk szerkesztőjéhez levelet intézett, melyet az abban foglalt kérelemhez képest egész terjedelmében a következőkben közlünk:

Kedves barátom!

A pünkösdi ünnepeket a dárdai választókerület több községében töltvén, tapasztaltam, hogy nem a tüzes, hanem a *rágalmazó nyelvek csekélységemet megtették néppártinak* — azt célozván, hogy a kerület derék és hű választópolgárainak egy részét tőlem elidegenítsék.

Ismerve igazságszeretetedet, reménylem, becses lapodban tért engedsz a fenti valótlanosság megcáfolására.

Régi közmondás: „*a hazug embert előbb utoléri, mint a sánta kutyát.*”

No de beszéljenek, illetőleg cáfoljanak a *valódi, száraz tények*:

azzal megküzdeni, nem lenne erőd többé vigasztalni, ha tudod, hogy csüggedek.

Az óra hangosan üti a tizenkettőt, a férfi végigtörli homlokát, mintha így akarná elűzni nehéz gondolatait, majd dus hajába mélyeszi kezét és révedező tekintettel néz körül.

Már tizenkét óra és neki még mily sok irivalója van reggelig. Feláll és lassu léptekkel megy át a másik szobába, hogy megnézze, alszik-e a felesége, meg a gyermekek; de bármily halkán lépked, az asszony felébred.

— Az Istenért, Rudi, még mindig fent vagy? Egészen tönkreteszed magadat ezzel a sok éjjelezéssel, mondja szomorúan, ugyan fekdüjl le, hiszen már egy óra is lehet.

— Légy nyugodt, tizenegy sincs még, felel a férj határozott hangon. Egy csekély rész van vissza munkámból, el akarom készíteni.

És a nő szemei újra lecsukódnak, a férj pedig nesztelenül huzza be az ajtót maga után, visszaül a helyére és ir, ir gyorsan, mint valami felhuzott automata gépezet.

Négy óra. Végre elkészült, most neki is szabad lepihenni kissé, még úgy sem lehet a kiadóhoz, ledül és aludni próbál. Azonban nem lehet, egyre kísérti, öli a gond, vajjon mit szól a kiadó, minő sikere lesz fáradtságának.

A gyermekek is fent beszélnek, zajognak már; hiába csitítja őket édes anyjuk:

1-ször: Siklóson 1875. évi július hó 4-én 1161 szavazattal Vajda János 764 szavazata ellenében szabadelvűpárti képviselővé választattam.

2-ször: Ugyancsak Siklóson 1878. évi augusztus hó 11-én 1349 szavazattal Vajda János 648 szavazata ellenében szabadelvűpárti képviselővé választattam.

3-szor: Pécsen 1884. évi június hó 13-án 727 szavazattal dr. Cierer Ákos 499 szavazata ellenében szabadelvűpárti képviselővé választattam.

S itt a történeti igazság érdekében nem szabad elfelejteni, hogy akkor Pécs szab. kir. város szabadelvűpártja a mindnyájunk által mélyentisztelt báró Fejérváry Géza, honvédelmi miniszter ur ő nagyméltóságát mint akkori államtitkárt kérte hivatalos jelöltül — de tekintettel a multban szerzett érdemeim és független egyetemi tanári állásomra, csekélységem jelöltetett.

4-szer: Dárdán 1892. évi január 28-án 1344 szavazattal Szendrey Gerzson 561 szavazata ellenében szabadelvűpárti képviselővé választattam.

Hogy 1896 ban az utolsó képviselőválasztás alkalmával Dárdán a szabadelvűpárt zászlaja 40 szavazattal kisebbségben maradt, annak egyedüli oka az erőszak és ravaszság.

No de a mindenre képes nyelvek mondhatnák, ezek mind régi tények, azóta köpenyegét forgattam!

Ennek cáfolatául szolgáljon a következő okmány:

A belvárosi szabadelvű báró Podmaniczky párt végrehajtó bizottsága

(Pártiroda: IV., Koronaherceg-utca 6.)

Nagyságos

Dr. Antal Gyula urnak

Budapesten.

Hazafias örömmel sietünk b. tudomására hozni, hogy a belvárosi szabadelvű párt ma megtartott gyűlésén a párt

végrehajtó bizottsági elnökévé egyhangulag megválasztotta.

Midőn erről értesíteni szerencsénk van, reméljük, hogy nagybecsű befolyását pártunk

— Csendesen, csendesesen; alszik édes apátok. Azokon nem igen fog az intelem; minduntalan elfelejtkeznek magukról, főleg, mikor a legnagyobb fiu elkiáltja magát, hogy: „Nem alszik apa! Jó reggelt édes apa!” Kezet csókol, odasimul, aztán hizelegve susogja: „Ugy-e, ma veszünk új kalapot; már olyan csunya, rossz, a mi van.”

Meghallja a legnagyobb leányka és szól: Inkább nekem végy egy szép babát. Igérted, hogy veszel, ha jó leszek.

Szegény gyermekek, ha tudnák, mily kínos érzést kelt ártatlan csevegésük az apa szívében.

— Meglesz, minden meglesz, feleli vissza. Felöltözik, végigkeféli kopottas fekete ruháját, kezébe szorítja vaskos kéziratát, sok nehéz fáradságának, virrasztásának eredményét és elindul.

Az uton kövér disznót hajtanak el előtte. Ez jó jel, gondolja; azt tartják, a disznó szerencsét hoz. Aztán jót mosolyog maga magán; még utóbb babonás is lesz töprengése közepette.

Hanem akárhogy mosolyogta a babonát, igaznak bizonyult, művét elismeréssel fogadták és várakozásán felül lett anyagi sikere.

Lett új kalap, meg baba, a gond elszállt, de nem ment messze, elrejtőzött valahol a közelben egy bizonytalan időre, ahonét ismét előkerülhet.

és ügyünk diadalra juttatása érdekében érvényesíteni méltóztatik s vagyunk

Budapest, 1901. március hó

hazafiui üdvözléssel

a belvárosi szabadelvű báró Podmaniczky párt végrehajtó bizottsága nevében:

Dr. Kautz Gyula
elnök.

Dr. Láng Lajos
elnök.

Dr. Gerő Izor
titkár.

Végül báró Podmaniczky Frigyes ur ő nagyméltósága, mint a szabadelvűpárt elnöke, a hitetleneknek bármikor bizonyosságot nyújt, hogy 1875-ben a szabadelvű pártkörbe felvettem és azóta állandóan tagja vagyok.

Midőn jelen soraimmal az igazságot beigazoltnak tudom, épenséggel nem foglaltam állást sem a néppárt, sem a függetlenségi-párt ellen; mert ép szabadelvűségemnél fogva mindegyik létjogosultságát, sőt mindegyiknek egyik-másik elvét magaménak vallom.

Hogy egy *független Magyarországon*, az „Extra Hungaria non est vita, si est vita, non est ita” régi közmondás megtestesülése mellett *magam is jobb szeretnék élni*, az bizonyos, és e tekintetben a függetlenségi vagy 48-as párti elnevezést is szívesen veszem; ép úgy, ha Leibnitz következő tanának: „Vedd el a vállást, és nem találsz alattvalót, ki a hazáért és igazságért vagyont és életét feláldozná” követéseért és tanításáért, vagy azért, mert a *keresztet a szabadelvűséggel megférőnek tartom*, neveznének néppártinak, azt is szívesen veszem.

A valóság azonban az, hogy *Szell Kálmán jelenlegi miniszterelnök ur ő nagyméltóságát követem, mint a hogy pénzügyminiszter korában is követtem*, jelszava levén a jog, törvény és igazság, mit csekélységem már 33 éven át tanítottam.

Kelt Budapest, 1901. évi május 30-án.

Baráti üdvözléssel:

hived

dr. Antal Gyula,
bpesti egyemi jogtanár.

A fürdőidény küszöbén.

Pécs, 1901. május 31.

A nyár mihamar itt lesz, a mi abból is kitűnik, hogy a fürdők igazgatóságai megkezdtek hirdetéseiket s halomra küldik a felvilágosításokkal szolgáló prospektusokat.

Igazán érdekesek s komikusak ezek a hirdetések.

A fürdőhely képét a legregényesebb alakban állítják elénk, patakok, vizesések, villák, pazarul berendezett fürdő és gyógytermek hivogatólag, csábítóan mosolyognak reánk a prospektusokról.

A kép úgy ki van színezve, hogy az a fürdő vendég, ki a csábnak nem képes ellentállani és fölkeresi azt, sehogy sem ismer rá az eredetire, mert míg a kép tetszetős, megnyerő, addig a fürdő a legtöbbször elhanyagolt s éppen nem valami kívánatos.

Meggyőződik, hogy a patak a piszkot hordja alá s így egészségtelen, a villák úgy belül, mint kívül barátságtalanok, kényelmetlenek, a fürdőkabinok és a gyógytermek étvágyrontó hatással bírnak.

Hát még milyen édes szavak ezek a hirdetések. Elmondják, hogy az illető fürdő vize az összes nyavalyák ellen használ, meggyógyít az a víz mindent, még a hamisított bort is.

Csodagyógyulásokról mesélnek s számokkal is dobálóznak, azzal dicsekedve, hogy hány ezer meg ezer ember szabadult a haláltól, melyre csak a falusi kántor mondja rá, hogy: „Nincs ellene orvosság.”

Szólnak a vendéglőről, melyekben meszeszerű olcsóság dominál, s csak olyan ételt kaphat az ember, mely a víz tulajdonságához mérten kurálja ki a beteg gyomrot.

Az a boldog azután, ki hisz az ígértben s az »Eldorádóba« utazik, arra a tapasztalatra jut, hogy biz nagy ott a drágaság és olyan ételeket adnak, mi a gyógymódnak nem felel meg.

Rájön, hogy reggel vizet itatnak vele, délben töltött káposztát tálalnak elébe, este meg sertéshussal lepik meg. Hogy pedig teli gyomorral ne aludják, hát a nagyteremben reggelig huzza a cigány.

Igy járnak a prospektus után indulók az abban felmagasztalt séta és kiránduló helyekkel.

Lombot remél árnyékkal, pedig amint rábukkan, görbe ösvény, kitéve a nap melegének, levelek s mindentéle gazzal fedve.

Persze a publikum ilyenkor dühös, de ha már ott van, marad. A vasuti költséget, kocsidíjat megfizette, s nem igen mehet tovább, ha a pénze szükre van szabva.

Különösen mulatságos a prospektusnak a kirándulásokra vonatkozó része, gyönyörűen van leírva, hogy a fürdő mellett őserdő terül el, tó fekszik, s várrom környezi középkori dolgok nevezetességeivel.

De ez mind semmi; a komikum ott teljes, hol kirándulásokról van szó.

Pld. egy kis fürdő-telep prospektusából azt olvashatjuk, hogy onnan főséges kirándulás tehető zóna olcsósággal Fiumébe, le a vas- kapuhoz Bukarestbe, a mi 5—6 napot igényel, s a vendégek nagy hasznára van. Valószínűleg, mert addig nincsenek a fürdőben.

Persze nem minden fürdőre s prospektusra vonatkoznak e megjegyzések, de mivel a többjére körülbelül így áll a dolog, itt volna az ideje, hogy a fürdő-igazgatóságok igazságot hirdetnének és ne utánoznák azokat a kereskedőket, kik hirdetésekben aranyórát ígérnek 90 krajcárért.

V. B.

H i r e k .

Pécs, 1901. május 31.

A hadi tengerészet és a magyar ipar.

Sterneck admirális (egy magyar képviselőhöz): Mi határozottan pártoljuk a magyar ipart. Nézze csak, kérem, a multkor is száz csónakot magyar fából. . .

Delegátus (örömmel): csináltattak.

Admirális: Igen, magyar fából akartunk csináltatni. (Sóhajtvá) Csak hogy tudja, admirális tervez, deficit végez. A pénzünk már mind elfogyott.

Delegátus: Ez baj, de remélem, hogy az egyenruhánál.

Admirális: Az egyenruhánál. Igen, ha rá emlékszem, arra a magyar uniformisra! Hej de dicső volt.

Delegátus: Volt?

Admirális: Igen, csak volt, mert a haszontalan matróz, aki hordta, elrongyolta.

Delegátus: Elrongyolta? De hisz ez csak egy magyar egyenruha. . .

Admirális (sóhajtvá): Egy, az egyetlen, mert fájdalom, több nem volt!

Delegátus: Vagy úgy. Hát a többi cikkel. Hisz annyi van. Itt van pl. a magyar szén! (Lelkeselve.) Mily nagyszerű, pompás egy anyag. Az ember a kezébe fogja azt a pompás, porhanyós barna szenet, ami úgy omlik. Öröm nézni is, az ember szinte sajnálja tűzbe vetni. . .

Admirális (közbeszakítva): Látja uram, látja uram, épen ez az én nézetem is!

Delegátus: Ah!

Admirális: Kár a magyar szenet tűzbe vetni. . .

Delegátus: És így. . .

Admirális: És így nem is rendeltem belőle.

Delegátus: Nem is rendelt belőle. Hát a legénység cipőit?

Admirális: Azt mind magyar gyárakban akartam rendelni. Csak hogy látja kedves uram ezóta a »Turul« affér óta látom, hogy a magyar cipő mind osztrák cipő, én pedig hogy Önöknek kedvükben járjak, nem akartam az osztrák ipart fejleszteni és így nem rendeltem — magyar cipőt.

Delegátus: Hát a vitorla-vászon?

Admirális: A vitorla-vászon? Volt nekünk egy magyar vitorlánk, látja, az olyan pompás, olyan kitűnő volt, meg vagyok róla győződve, hogy soha többé olyan jót nem fogok kapni. . .

Delegátus (kétkedve): És azért nem is vett azóta.

Admirális (örömmel): Ugy-e maga is azt gondolja. Én így tettem. (Büszkén.) Eltalálom a szívők gondolatjait, ugy-e?

Delegátus: Igen igen. De ugy-e, admirális ur, a jövőben pártolni fogja a magyar ipart?

Admirális: Hogyne! A jövőben is pártolni fogom a magyar ipart!

Napirend 1901. május 1-én.

Naptár: szombat, június 1. — Róm. kath.: Pamfíl. — Prot.: Jusztin. — Görög-kel.: (május 19.) Patrik. — Zsidó: Sziván. 14. — Nap kél 3 óra 51 perckor; nyugszik 7 óra 32 perckor. — Hold kél 9 óra 46 perckor délután; nyugszik 3 óra 10 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék várható.

Iskolaszéki ülés d. u. 8 órakor a városházán. Gyermekeledadás a színházban d. u. 5 órakor.

— (A püspök adománya.) Hetyey Sámuel megyés püspök többször megmutatta már, hogy jogliceumának érdekeit, illetve a jogliceum kebelében élő egyesületek ügyét mennyire szíven viseli. Mindegyik egyesületet kegyes adományaival segíezi, hogy célját annál könnyebben elérhesse. Legújában a *jogász bandának küldött sás koronát*, mely nemeslelkű adomány az egyesület tagjait további működésre hathatósabban fogja buzdítani.

— (Értekezéslet.) A pécsi községi közigazgatási tanfolyam előadói kara holnap, folyó évi június hó elsején délután öt órakor ülést tart a vármegyeházán Kossits Kamill vármegyei főjegyző, a tanfolyam igazgatójának elnökleite alatt, mely alkalommal a pécsi községi közigazgatási tanfolyam vizsgájának határidőt állapítják meg.

— (Ülések a vármegyén.) Dacára annak, hogy a jövő hónap jóval közelebb van a nyárhoz, mint május, június hónapban mégis mozgalmasabbnak ígérkezik az élet a vármegyén ülések dolgában, melyeknek sorában egy közgyűlés is foglal helyet. A jövő június hónapban a vármegyén tartandó ülések sorrendje a következő: június hó 3-án délelőtt 10 órakor a Schaumburg-Lippe herceg ösztöndíj-alapítványa fölött döntésre jogosított bizottság tart ülést. Június hó 5-én reggeli 8 órakor a Scholz féle sörházban a vármegyei katonai vegyes bizottság tart utóállítást. Június hó 7-én délelőtt 9 órakor az állandó választmány ülésezik, míg ugyanezen napon délelőtt 10 órakor Baranyavármegye köztörvényhatósága rendkívüli közgyűlést tart a vármegyeházán. Június 10-én délelőtt 9 órakor katonai felülvizsgálat lesz a vármegyeháza közgyűlési termében, míg június hó 11-én délelőtt 9 órakor a vármegyei közigazgatási bizottság zárja be a június havi ülések sorrendjét, amelyet né-

hány vidéki vizügyi tárgyalás, közigazgatási utbejárás és árlejtés élénkít.

— (Uj bányavasut.) A »Esztergom-Szászvári Kőszénbánya Részvény-társaság« szászvári kőszénbányájában egy új bányavasutat épített, melynek építésére a miniszteriumtól engedélyt is nyert. Az új bányavasut vonalán tegnap délelőtt tíz órakor tartották a tűztávlat-vizsgálatot, melyen a vármegye részéről Kossits Kamill vármegyei főjegyző és Németh Károly aljegyző vettek részt.

— (A M. Á. V. pécsi Altiszi-Olvásokör) június hó 16-án az abaligeti erdőben a kör könyvtára javára nagyszabású látványossággal egybekötött juniálist rendez, mely alkalomra a m. á. v. igazgatóságától különvontatott kérelmezett a kör vezetősége által. A multság pontjait a jövő heti egyik lapunkban bővebben részletezni fogjuk, melyel egyidejűleg a meghívók is szétküldeni fogunk. A jelen közleményünket is a kör vezetősége részéről történt megkeresés folytán tettük közzé: a mennyiben számos kérdezősködés érkezett a m. á. v. pécsi »Altiszi-Olvásokör« tagjaihoz a juniális idejének és helyének megtartása iránt; melyre vonatkozólag közöljük, hogy az »Altiszi-olvasókör« juniális f. hó 16-án, a pécsi műhely munkásoké pedig f. hó 2-án lesz. A közönség tájékoztatása végett kértünk fel e sorok közlésére.

— (Gyermekeledadás.) A »Ferenc József Tanítóház« javára holnap délután öt órakor a Nemzeti Színházban rendezendő gyermekeledadás iránt a városban mindetelén igen nagy érdeklődés mutatkozik. Az összes földszinti és erkély ülőhelyek ma már elfogytak, páholy kapható még egy-kettő s a karzatra lehet legfeljebb jegyet váltani. A gyermek előadás, melynek műsorát már közöltük, tavaly kétszer vonzott nagy publikumot s most visszaemlékezve azokra az aranyos gyermekekre, ismét nagy sikere lesz a gyermekeledadásnak.

— (Jégeső.) Tegnap azaz csütörtökön Siklóson d. u. 6 óra tájban északkeletről kóromsötét vész felhők közeledtek a város felé, melyből csakugyan hatalmas jégzápor esett. Nagy-Harsány felől jöve a Göntér dűlő s a városon keresztül vonulva délnek tartva, ezeket tevő károkat okozott. Eleinte tisztán mogyoró nagyságu jégdaraboknál nagyobb szemek estek, mely mintegy jó negyedóraig tartott. Szőlősgazdák szerencséjére a szőlős hegyet a jégzápor nem látogatta. Ott a kár semmi.

— (Merénylet.) Komarek Károly mohácsi fazekas mintegy 200 frtnyi jövedelemmel tért vissza a vásárról. Megtudta ezt egy ismeretlen gazember, ki késő este egy éles késsel felfegyverkezve bemászott az ablakon Komarek szobájába s az ágy alá bujt, lesvén az áldozatra. Éjjeli fél tizenkét órakor hazatért Csolnakossy Gyula, a jelenleg Mohácson időző szintársulat baritonistája. Komarek házában bérelt lakására. Alig feküdt néhány percig, halk csoszogást hallott az ágy alatt, mire a színész rosszat sejtve gyertyát gyújtott s az ágy alá nézett. Erre az ismeretlen tettes rávetette magát s a kettő között erős küzdelem fejlődött ki; midőn végre az ismeretlen tettes látta, hogy nem Komarek szobájában volt, hirtelen elmenekült. A nyomozás folyik.

— (Uj templom Bányatelepen.) Az 1854-ben épült régi bányatelepi templom helyett a Dunagőzhajós Társaság új templomot épített. Az új templom a bányatelepi

gesztenyében épül s az építést *Schlauch* Imre vállalkozó végzi. A templomra az építési engedélyt ma adta ki a városi Tanács.

— **(Fegyházba szállított rabok.)** Szomoru menet hagyta el a napokban a pécsi kir. ügyészség fogházának épületét. Három fegyházra ítélt rabot szállítottak el, kik a hosszú vizsgálati fogság után majd csak most kezdik meg méltán megérdemelt büntetésük kálváriáját. Baranyamegyei ember mind a három s mindhármukat a pécsi kir. törvényszék ítélte el szándékos emberölés és szándékos emberölés kísérlete miatt. Az elszállított rabok *Jakab* József, ki életfogytiglani fegyházra van ítélve, *Csete* József tíz évi fegyházat, *Kuka* Mihály pedig három évi fegyházat kapott. A rabokat a *soproni* fegyházba szállították.

— **(Egy kis osillagászat.)** Szombaton beköszönt ránk június hó, a nyárelő, melyet régente rák havának is neveztek. Június hóban csak 18-dikáig nő a nap hossza, azután fogy; természetesen ez a csökkenés igen csekély s míg elsején a nap hossza 15 óra 41 perc lesz, addig a hó végével mégis hosszabb, 15 óra 53 perc lesz. A nap leg-hosszabb lesz 18-án, 15 óra 57 perc. Június 22-én reggel 4 óra 28 perckor a nap a Rák jegyébe lép; ekkor lesz a nyár kezdete. Holdtölte 2-án délelőtt 10 óra 53 perckor; utolsó negyed 9 én este 11 órakor; újhöld 16-án délután 2 óra 33 perckor és elsőnegyed 23-án este 10 órakor lesz. A hold a földközéiben 14-én délután 2 órakor; a földtávolban 26-án délelőtt 10 óra 2 perckor lesz.

— **(Elmosott sétahangverseny.)** Verőfényes szinte nyári-napos időben a legszebb tavaszi toalettekben, nagyszámu közönség hullámozott tegnap délután az Erzsébet-sétátéren s várták a pécsi cs. és kir. 52 ik gyalogezred zenekarának hirdett sétahangversenyét. — Egyszerre aztán a Makár-hegyi érdekesség viharágyu dörgése tette figyelmissé a gesztenyefák sűrű lombja alatt sétáló publikumot a vészesen tornyosuló felhőkre s hiabavaló volt minden lövöldözés, néhány perc múlva hatalmas, nehéz cseppekben aláhulló záporosó kerekedett, mely hazakergette a sétatér publikumát. Természetes, hogy a házi ezred zenekarának sétahangversenye is elmaradt s így a jövő csütörtökön ünnep lévén (Ürnapja) közönségünk jövő hó tizenharmadikáig nem gyönyörködhetik zenekarunk Erzsébet-sétatéri hangversenyében.

— **(Elkobzott piaci cikk.)** Rendőrségünk erélyesen ellenőrzi a piaci cikkek minőségét. Ma is történt ez erélyes ellenőrzés következtében elkobzás, a mennyiben *Bayer* Henrik, fazekasbodai lakostól, ki bejött a piacra árulni, husz kiló romlott turót koboztak el.

— **(Megharapta a kutya.)** *Krausz* Lipót, szigetországi lakos, kutyája ma reggel megharapta *Vissler* József fodrásztanoncot. A fiú csekélyebb sebet szenvedett, melyet dr. *Czirer* Elek, tisztí főorvos vett kezelés alá. A harapós kutyát állatorvosi megfigyelés végett a gyepmesteri telepre kiszállították.

— **(Eljegyzések.)** *Császár* Mariskát Szepetkről eljegyezte ifj. *Riedlmayer* Nep. János, m. kir. posta- és távirótszt Győrött. — *Liebschütz* Jenő Cindéri-Bogádról eljegyezte *Krauss* Ilonkát Barcstelepen.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. közjegyzői kamara az elhalálozás folytán megüresedett nagykanizsai királyi közjegyzői állásra pályázatot hirdet. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be a pécsi kir. kamara elnökéhez, *Bánffy* Simon kir. tanácsoshoz.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminisztérium ideiglenes vezetésével meg-

bizott m. kir. miniszterelnök Tolnavarmegyében a kurdi anyakönyvi kerületbe *Ványek* Béla jegyzőt, a mucsiba pedig *Farkas* György helyettes jegyzőt anyakönyvvezetőkké nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(A „Siklói Iparos Ifjuság Önképző Egylete“)** június hó 9 én (vasárnap) Siklóson a »Pelikán« vendéglő kert-helyiségében könyvtára gyarapítására zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij: személyjegy 1 korona, családjegy 2 korona 40 fillér. A mulatság alatt nagy konfetti csata és világposta közlekedés is lesz. Esti 12 órakor tombola. A zenét Kórodi Nándor szolgáltatja. Kezdeté este 7 órakor.

— **(Szerencsétlenség egy templomépítésnél.)** A paksi új templom építésének is megvan már a maga áldozata. — Ugyanis — mint levelezőnk írja — szerdán délután 6 óra tájban *Eisenberger* József kőmives, a mint a fal egyik legmagasabb pontjáról át akart lépni az állásra, azt oly szerencsétlenül tette, hogy egyensúlyt veszítve, a deszkák között — egy ijedt kiáltással — lebukott és a földön fekvő szerszámokra esett. Rémülettel siettek munkástársai a szerencsétlen segítségére, vízzel locsolván halálsápadt arcát. Dr. *Fetter* József községi orvos csakhamar a helyszínén termelt és gyorsan összevarrta a szerencsétlenül járt kőmives fején és egyéb tagjain támadt sérüléseket egyszermind, ellátván a szükséges kötésekkel. — Különösen belső sérülései oly súlyosak, hogy életbenmaradásához halvány remény sem fűzhető. A szerencsétlen öreg szüleinek volt kenyérkeresője.

— **(Az elsült fegyver.)** *Karácsonyi* István decsi lakos vadászni ment a határba s mivel fegyvere, a mint egy varjut célba vett, nem sült el, annyira megboszankodott, hogy a töltött fegyvert a földhöz vágta. Ez a megdölgő cselekedet *Karácsonyi* Istvánnak életébe került, — mert a fegyver elsült és az egész töltés a gyomrába furódott. *Karácsonyi* a szegszárdi Ferenc-kórházba szállították, a hol azonban oly súlyos betegen fekszik, hogy életben maradásához nincs remény.

— **(Égi tűnemény.)** Pünkösöd hét-főjén délután négy órakor Mohács fölött a várostól nyugatra mintegy három kilométer távolságban három sötétszürke felhő torlódott össze az égen. A három irányból futó felhő tömegek találkozásából tölcser keletkezett. Előbb csak az óramutató járásával ellenkező irányu világosszürke csigavonal támadt, a melyből azonban csakhamar kup fejlődött ki, a melynek csuca a föld felé volt fordulva. A tölcser mindinkább hosszabodott. A köznép nagyon megrémült az égi sárkánykigyótól, a mint a tölcser elnevezte. A tölcser közepén hosszában fehér vonal, oldalairól néha-néha kis felhőoszlopok váltak le, egyszerre a két ellenkező oldalon és egyenlő magasságban, de ezek pár másodperc múlva visszarágadtak a tölcserhez. Mintegy jó felőráig lebegett a tölcser a levegőben, aztán tühegyes végével, a Mohács-Nagynyárád között levő poros kocsit közepén a földre ért. Ebben a pillanatban a földtől százméternyire kettévált a tölcser; felsőrésze csakhamar felhúzódott, alsórésze lenn maradt. Két-három méter széles és ugyan ilyen magas sötét-fekete henger támadt belőle, a mely örületes forgás közben mindinkább magasodott és szélesedett. Már ötven méter magasságu volt, a mikor az északi szél el fújta vagy 30—40 holdnyi területre. A forgó olyan volt, mint a mészégető kemence, avagy

a gőzhajó sűrű füstje. Ugy látszott, mintha 30—40 ház égett volna. Öt óra tájban hatalmas eső kerekedett, a mely megsemmisítette a forgatagot.

— **(Feltört pincék.)** Átán *Stenger* Márton, ottani lakos, pincéjét a minap feltörték s onnan nagyobb mennyiségű élelmiszert vittek el. Nádasdon *Reisz* János pincéjébe törték be s innen is élelmiszert loptak. *Nedopil* Györgynek is betörték a pincéjébe Nádasdon s két hordó sört vittek el onnan eddig még ismeretlen tettesek, a kiket most nyomoznak.

— **(A mi locsoló kocsijaink.)** Mindenkor tavasz végén, nyár felé, a kronométer pontosságával következnek be nálunk a köztisztasági mizériák, melyek az Ég tudja mikor fognak végre megszűnni. Még mielőtt a mi dühögő locsoló kocsijaink dicshimnuszába fognánk bele, nem hagyhatjuk említés nélkül az utcaseprők munkáját sem, mely éppen olyan panaszhangokra ad okot, mint adott az elmúlt évben is. Tán nem is kell ezt újra elmondanunk, elég lesz csupán fel-ujítani a tavalyi emlékeket, mikor azt irtuk, hogy hetivásáros napokon éppen délben érvén véget a piac, derék utcaseprőink akkor vonulnak fel fegyvereikkel s csapnak a Széchenyi-téren (mely ilyenkor legfrekvéntabb) olyan port, hogy csak győzzék nyelni, a hivatalaikból hazatérő különféle hivatalnokok és sétáló közönség. — A locsoló kocsik ténykedésén pedig általában az a gáncsolni való, hogy ezek egyáltalán nem »ténykednek« legalább akkor nem mikor kellene. — Így a tegnap délután kitört zivatart megelőzőleg hatalmas szél kerekedett, mely a magas ezekig korbácsolta fel a locsolatlan utcákon a port, míg a locsoló kocsik éppen ebben az időben bámulatos nyugalommal szedték fel az utcai hydránsokból a vizet s mire az égből aláhulló eső pocsecská áztatta az aszfaltot, akkorára már készen álltak a locsoló kocsik is. Ennyi a száraz tény, melyhez ugyancsak nem kell kommentár, hiszen beszélnek ezek a tények kiáltóbban, mint akármelyik éles-hangu megrovás!

— **(Elcsipett kívándorlók.)** Három pécsi gyerek, kettő közülök tanköteles, egy pedig ismétlőiskolába jár, tegnapelőtt megszökött Pécsről. Az egyik öt forintot loptott el az apjától, a másik nyolevan krajcárt az anyjától s ezen a pénzen akartak mind a harman kiutazni Németországba. A szentlőrinci állomáson azonban elcsipték őket s tegnap este hazahozták Pécsre a rendőrséghez. A rendőrség azután átadta a szökevényeket szüleiknek.

— **(Meg akarta ölni a családját.)** *Sütő* József napszámos szevedélyes rabja a pálinkaivásnak s olyankor azután, ha ré-szeg, mindenáron vért akar látni. Az éjjel is részegen ment haza lakására, hol feleségét és gyermekeit megöléssel fenyegette. Szerencsére épen arra járt a rendőrorjárat s jajveszékésre bemenvén, a dühögő embert ártalmatlanná tette.

— **(Gyakornoki kinevezés.)** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság *Bauer* Jenő, kaposvári adóhivatali díjtalan gyakornokot a lengyeltóti m. kir. adóhivatalhoz díjas gyakornokká ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(Kefekötők szállítója.)** *Kaproncai* Károly, siklósi napszámos, felcsapott a kefekötők szállítójának. A kefekötéshez jó-fajta lószőrt szállított több kefekötőnek, csak az volt a bibi a dologban, hogy a lószőrhez tiltott uton jutott. Ugyanis a korcsmak udvarán kileste, mikor az oda beszált falusiak a kocsikat magukra hagyták s akkor nagy seb-tiben levágta a lovak szép, hosszú farkát. Ily módon hat lovat farktalanított meg, mikor turpisságának nyomára jöttek. Most természetesen, a bíróság végez vele a tilalmas cselekedetért.

— (**Életmentő gátör.**) Pakson történt a napokban, hogy a Dunaparton játszó fiúk közül Béla János a vízbe esett. Már már elmerült örökre a fiu, midőn a parton levő fiúk jajgatására egy gátör sietett elő, a ki szerencsésen megmentette a süllyedő fiu életét.

— (**Kutya helyett cigány.**) Mária Endre azt vette észre, hogy baromfiat valami kutya, vagy róka tizedeli. Tegnapelőtt este lesbe állt. A kutya csakugyan jött is egyenesen a baromfi ólak felé tartott. Ekkor a gazda elsütötte fegyverét, melynek sörétjeiből egy-két szem az épen a nyitott kapu előtt elmenő Varga Imre nevezetű vályogvető cigány combjába furódott. A cigányhoz rögtön orvost hivatott saját lakására s egyben feljelentette önmagát a hatóságnál.

— (**Abszolváló jogászok.**) Tegnap számunkban közöltük azon joghallgatók neveit, a kik a helybeli püspöki jogliceumon a most befejező félév végén végbizonnyítványt nyernek. E névsort ki kell egészítenünk, a mennyiben tévedésből egy joghallgató neve kimaradt. Most helyre hozzuk tévedésünket. Zsille Károly joghallgató szintén most kap abszolutoriumot.

— (**Burgonyaharc.**) Kofával esett meg a furcsa dolog. S van-e mérgesebb teremtménye az Istennek, mint a kofa? Ma reggel Szenger Józsefné a burgonyáját rakosgatta ki a piacon szép rakásokba s egy falusi asszony véletlenül a kirakott burgonyák közé lépett. Ezen aztán Szengerné feldühösödött s néhány burgonyával megdobálta a paraszt menyecskét, a ki nem volt rest, hanem erélyesen védte magát. A rendőr közbelépett s bevitte őket a torony alá.

— (**Tolvaj csavargó.**) Dunaszekcsőn Feiszt Istvántól és még három társától szép

sereg baromfit lopott el Obermayer János, üszöghi illetőségű csavargó. A tolvajt Dombóvárott elfogták s bekisérték a sásdi járásbirósághoz.

— (**János gyere haza — minden meg van bocsájtva!**) János ur ama emberek közül való, kiknek kardos feleségük mellett meg van az a rossz hajlamuk is, hogy szeretik az italt s bár minden bebugás után kijár nekik az obligát prédikáció, az esthajnal csillag, már ott éri a korcsmában, ahonnan rendszerint a hajnalhasadás kergeti őket haza. János ur azonban a legutóbbi napokban megselekedte azt a rossz viccet, hogy két napot összetolt s feléje nézett negyvennyolc óráig az asszonynak, ki végre megunva a dolgot, ma a redőrségnél keresett orvoslást. Beállított a rendőrkapitány elé, hol pityeregve panaszolá:

— Tekintetes kapitány ur kérem, már meg elkallódott az uram!

A redőrségnél ismerik már János urat s így a kapitány lakonikusan csak annyit mondott:

— Már megint? No majd előkerítjük!

— Az Isten is áldja meg édes kapitány ur, kerítsék elő azt a gonosz embert — mondja az asszony kifelé menőben, — de aztán csak visszafordul s mintha szörnyen nehezére esnék a mondani valója, hozzáteszi:

— Mondják meg kérem neki, hogy ne féljen hazajönni, nem mondom neki egy rossz szót se, csak gyűjjön má' haza! — Szóval: »Gyere haza János — minden meg van bocsájtva!«

— (**Tyuktolvajok.**) Teisz Lőrinc, szegszárdi asztalosmesternél a napokban tyuktolvajok jártak, a kik az éj sötét leple alatt átmásztak a kerítésen és szép baromfiállományát elvitték. A tetteseket a csendőrség

nyomozza ugyan, de eredményre még nem jutott.

— (**Álku'csos tolvaj.**) Gáspár Ferencné, kővágószőlősi lakosnő lakásába álku'csos segélyével több ízben behatolt valami, eddig még ismeretlen tolvaj s összesen háromszázötven korona értékű ruhaneműeket lopott el. Az álku'csos tolvajt nyomozzák.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. május 31. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 762.0 mm. (süllyedő.)

Hőmérsék = 26.4 °C.

» maximuma: 26.2 °C. } teg napi.

» minimuma: 14.1 °C. }

Párányomás: 13.3 mm.

Relatív nedvesség: 53. %

Felhőzet: 3' Cum. NE/SE.

Szélirány s erő: NW. 1. = Harmatp. 13.3°C.

Csapadék 24 órai: 2.2 mm. ●

Meleg, derült zivatarok futó esővel hajlam.

Dr. Ozirer.

Törvénykezés.

§ Monstre bünper a királyi táblán.

A kir. tábla hamis tanúzással vádolt Kiss János és társai bűnyében tegnap fejezte be a felelőviteli tárgyalást. Az ítéletet lapunk zártakor hirdették ki. A kir. tábla Kiss Jánost Kiss Jánosné és Gyűrűs Julit egyenkint hét-hét hónapi börtönre, — Sebestyén Jánosné, ki a hamis tanuskodásra őket felhívta, pedig

Csertő már régebben folytonosan kimentette magát, ha hívta a Sziv-damához.

— Azt mondják róla, folytatta a leány, hogy van valakije. Talán el is veszi feleségül. Az ajtón kopogtak. És mielőtt még Nina kinyitotta volna, egy inasgyerek lépett be rajta.

— Tiszteli a főnök ur ő nagyságát, elküldte a számlát és azt üzeni, hogy ha ő nagysága holnap ki nem fizeti, akkor nem vár tovább, hanem bepereli.

S azzal egy papírt tett le az asztalra és eltávozott, mielőtt még Nina nagyobb udvariasságra figyelmeztette volna.

— Tetszik látni, szól erre a lány. Ez mostanában mindig így megy. Bizony szegény asszonyomat nagyon zaklatják a hitelezők.

Most gyorsan felnyilt az ajtó s belépett rajta Irén. Bodola felállt.

— Asszonyom . . .

— Ah ön az, Bodola ur? Hozta Isten! Bizony sokáig nyomta az ágyat. És én olyan sokáig nélkülöztem a jelenlétét.

Henrik megcsókolta a Sziv-dáma kezét magában pedig konstata, hogy ez az asszony jobb, mint volt.

S mikor azután bentültek a budoárban, Irén alig fogott ki a Henrik betegsége iránti kérdezősködésekből. Végre is Henrik terelte át a beszédet más tárgyra.

— Nagyságos asszonyom oly kegyes és mindig csak felőlem kérdezősködik. De ez alatt, míg én beteg voltam, mi minden történhetett?

A Sziv-dáma keserű mosolylyal válaszolt.

volna magáról annyira megelégednie, a hogy megelégedett. Végre is te szeretted s ő akkor elutasított. Talán csak nem hitte azt, hogy ha az ura elkergeti, akkor te elhiszed neki, hogy szeret és kárpótolod azért, mert ok nélkül vesztette el a boldogságát? És vársz reá reménytelenül s nem keresel annál szerelmet, a ki meg is tudja adni!

— Igen anyám, így is történt.

— Nos, látod. Hát jobb, ha nem gondolsz vele. Ő meghalt előttünk most már örökre.

Henrik hallgatott. Ajka ugyan önkénytelenül is kérdésre nyílt, de nem tudta, hogy hogyan is kérdezősködjék Kláraról.

Az öreg asszony szakította meg a csendet.

— S hiszed, hogy az a másik szeret?

Végre! Henrik egy nagyot sóhajtott s kérdőleg nézett anyjára.

— Mert látod, ha szeret, akkor csak meglátogathatott volna. Egypárszor, mikor élet s halál között voltál, kérdezősködött ugyan rólad, de el nem jött hozzád soha. És azután elutazott s talán még most is oda van.

— Elutazott? Hová, kivel?

Csattant ki a kiáltás Henrik ajkairól és szinte megremegett a nem várt hir hatása alatt.

— Nem tudom, fiam. Az apja és a kis leánya itthon vannak. Csak annyit hallottam róla, hogy beteg, gyengélkedik és gyógyulást keres.

Henrik megkönnyebbülve lélegzett fel.

— No, látod. Hiszen akkor hogyan is kereshetett volna fel?

kilenc havi börtönre ítélte. Az ítélet ellen Sá-
vel Kálmán, kir. főügyész a vádlottak terhére
s a védő ügyvédek a vádlottak büntetésének
enyhítése érdekében semmisségi panaszt jelen-
tettek be.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi június hó 3-án.

2178. Varga Mihály ellen rágalmazás miatt.
2179. Gaál László ellen rágalmazás miatt.
2382. Véber József és Véber Józsefné és tár-
saik ellen rágalmazás miatt.
2383. Hagner Adolf ellen becsületsértés miatt.
2468. Joszt János ellen könnyű testi sértés
és Kunics Ignácné ellen becsületsértés
és könnyű testi sértés miatt.
2469. Barna Károlyné ellen becsületsértés
miatt.
2738. Balatonyi Ignác és Kölgyesi Gyula el-
len becsületsértés miatt.

1901. év június hó 5.

2692. Takaró János és társa ellen súlyos testi
sértés miatt.

1901. évi június hó 7.

- 279G. Blumenthaller Nándor ellen súlyos
testi sértés miatt.
2643. Martó Márton ellen csalás, Horvát Jó-
zsef és Hegedüs Gyula, ellen szerencse
játék által elkövetet kihágás miatt.
3388. Zsifkovics Ignác ellen hatóság elleni
erőszak miatt.

T a n ü g y.

A szerzetes rendek gimná- ziumairól.

Irta: Dr. Margalits Ede,

budapesti egyetemi nyilvános rendes tanár.

Közművelődésünk tényezői között első
rangú helyet foglalnak el középtanodáink:
ezeknek van legnagyobb és legjelentékenyebb
szerepük és hatásuk a nemzet számottevő
tényezőinek jellemképzésére és tudományosabb
kiképzésére.

E tanintézeteknek két egyaránt fontos és
egyenrangulag gondozandó feladata a jellem-
képzés és a tanítás, — sajnos, — hogy ná-
lunk az oktatási érdekek nagyon előtérbe nyo-
mulnak a középiskolában és mellettük igen
gyakran nagyon is háttérbe szorulnak, sőt
néha majdnem egészen elhanyagoltnak a ne-
velési és jellemképzési szempontok.

A középiskola e tanítás terén alapvető
és előkészítő munkásságot fejt ki, képesítvén
az ifjúságot a magasabb tanulmányokra, ehhez
képest rendszeres módon bőséges előismere-
teket nyújt az ifjúságnak és a rendszeres
közlés módszerével értelmi fejlődésére jóté-
konyan hat.

Az oktatási célok elérése tekintetében át-
lag nagy haladás észlelhető középtanodáink-
ban, noha itt is némely rendszerbeli módosi-
tások és szükséges könnyítések által az ügyön
sokat lehetne lendíteni.

Huszonötévig e sorok írója is a közép-
iskolai tanárság kötelekébe tartozott, előbb
mint tanár, utóbb mint igazgató s azóta is
más működési körben, mint miniszteri biztos,
érettségi elnök vagy kormányképviselő állandó
érintkezésben van a különböző rendű rangú
középtanodákkal s így módjában van azok
viszonyaival és állapotával megismerkedni.

Középtanodánk bőven van, talán több is
mint kellene, csak a fővárosban van kevesebb
a kellőnél, mert mindenütt, különösen ez utóbbi
helyen nagy és fölszemes tödulás tapasztal-
ható középtanodáinkban. — A szülők min-
denáron ugynevezet »urat« akarnának nevelni
gyermekükből a mely egyoldalú törekvés tár-
sadal munkában az értelmiségi pályákon káros
tultengést, tultermelést idéz elő nagy kárára
és hátrányára kereskedelmi, ipari, ipar-keres-
kedelmi és gazdasági érdekeinknek!

Vannak állami gimnáziumaink és reális-
koláink, állami kezelésben levő kir. kath. gim-
náziumaink, szerzetesrendi gimnáziumok fele-
kezeti középiskolák és egypár magán gimnáziumunk:
mindmennyi ugyanaz is, azaz köz-
zéptanoda és mégis nagy mértékben más-más
is, mert egészen mások viszonyai és állapo-
taik, fény és árnyoldalaik.

Legszerencsésebb helyzetben, legkedve-
zőbb viszonyok közt élnek a szerzetesrendek
kezén levő gimnáziumaink.

A múlt századokban nyert bőséges do-
nációk folytán szerzetesrendek gazdagok,
anyagi gondoktól mentesek, kivéve az érde-
mes kegyestanítórendet, mely szűkös anyagi
viszonyai dacára is számos középtanodát tart
fönn. E kedvező anyagi helyzet folytán köz-
zéptanodáink épületei majdnem kivétel nélkül
mintaszerűek, fölszerelésük és taneszközeik bő-
ségesek, tanártagjai uri ellátásban, gondtala-
nul élhetnek nemes hivatásuknak, vendéglátó
házaik az illető városok társadalmi színe-ja-
vának egyik keresett középpontját képezik és
bizonyos társadalmi megkülönböztetés, kitün-
tetés jellegével bír az, ha valaki a város-
ban az illető rendház bizalmasa, abba be-
járatos.

Tehát e tanító szerzetesek társházai azon
előnyös helyzetben vannak, hogy a város
színe-javával szemben bizonyos kegyeket oszt-

Anyja nem szólt erre semmit. És sóhajtva gondolta
magában, hogy bár ugy lenne, bár ne csatlakoznék az ő
könnyen hívő fia.

Henrik pedig, mikor kiment a kórházból, legelső
látogatását a Sziv-damánál tette.

Ott mindent a régi rendben talált. Mikor megnyomta
a villanyos csengő gombját az előszoba ajtaján, már hal-
lotta Flórinak, a kékhasu, pirosbóbitás papagálynak a ri-
koltozását. Az ajtót Nina, a szobaleány nyitotta ki, a ki
meglepetten, örömmel kiáltotta:

— Nini, Bodola ur! Hát felgyógyult?

— Fel én, Nina. De hol az asszonya?

— A nagysága bement a városba. Már jó ideje el-
ment, bizonyára nemsokára haza jön. Tessék addig itt
helyet foglalni.

S előzékeny szolgálatkészséggel tolt egy széket Hen-
rik elé, ő maga pedig tett, sürgött-forgott a szobában.

Már egészen nagy lány lett. Karcsu termetén meg-
feszült a ruha s idomainak körvonalai csábosan tüntek
elő a figyelmes szemlélőnek. Friss volt, mint a fiatal
gyümölcs és ruganyos a lépése, a mozdulata, mint aki
csupa vér, forró vér és puha, meleg hus s egészséges,
mint a makk.

Henriknek szinte megakadt rajta a szeme. S meg
nem állhatta, hogy meg ne mondja a leánynak:

— Maga egész nagy lány lett Nina!

Az pedig mosolygott.

— Hát már itt is az ideje. Tizenhat éves leszek a
jövő héten.

És egy erős pillantás után, mely ugyancsak oda-
tapadt Henrik arcára, folytatta:

— Bizony sok minden más megváltozott ám itt az-
óta, mióta Bodola ur beteg volt.

— Nos, mi minden? mondja el.

— Hát itt van mindjárt a nagysága. Én nem is
tudom, mi baja neki; de folyton rosszkedvű, szomorko-
dik és ha valaki van is nála, akkor sem vidul fel.

— Kik járnak most ide?

— A kik jártak. Tetszik tudni, ugy estélyekre. A
Kánya ur, a Hamar Pál, a Korilovszky ur, azután a rend-
őrkapitány, meg a Leona kisasszony.

Henrik még várt valakit. De a leány, miközben el-
rejtette nevetős arcát egy kendőben, melylyel porolga-
tott, folytatta:

— Ugy látszik, a kapitány ur, meg a kisasszony
szerelmesek egymásba.

— És más nem jár senki? vágott szavába most
már Henrik türelmetlenül.

— A Béltekyné nagysága? kérdezte a leány. Az
most nincs otthon.

— Hát hol van?

— Én nem tudom. Azt mondják valami rokoná-
hoz ment látogatóba. Hanem gondolja-e Bodola ur, ki
nem jár hozzánk soha?

— Parlaghy, a festő.

Nina visszautasítólag intett kezével.

— Az? Azt bizony el se fogadná az asszonyom.
Nem a'. Hanem a Csertő ur. Bizony ő elmaradt.

Igen, Csertő. Hiszen Henrik is emlékszik rá, hogy

togathatnak; — így tehát nem a tanintézet függ a közönségtől, hanem bizonyos tekintetben a közönség tőle!

Mily előny!

A rend növendékeit saját költségén képezeti tanárokká, tehát már mint tanárjelöltek anyagi gondok nélkül kizárólagosan szabadon választott szakmájuknak élhetnek, míg a világi tanárjelöltek, nálunk tulnyomólag a vagyontalanabb osztályok gyermekei, mert e pálya nem lukratív és fájdalom, bizonyos tekintetben deklasszifikált a többi értelmiségi pályákkal szemben. Mennyi nélkülözés, mily piritó szegénység között, leckeórák adásából és irodákban való görnyedezés közben kénytelenek az egyetemeken küzdelmesen megkeresni kenyerüket és e gondok mellett boldogok, ha még egy kis idejük és fizikai erejük marad a tanulásra és a szaktudomány művelésére.

Mily óriási különbség már a tanárságra való előkészület korszakában! A világi tanárjelöltek szakválasztásukkor arra is vannak tekintettel, hogy a középiskolákban akkor mily szakokra mutatkozik nagyobb szükséglet és választásuk sokszor, hajlamuk ellenére oly szakra esik, melynek révén hamarabb juthatnak álláshoz, illetőleg kenyérhez — e kényszerhelyzet a szerzetesrendi tanárjelöltnél nem jó tekintetbe, ő egyedül saját hajlamaira és képességeire van tekintettel, s ez az eredmény szempontjából nagy előny.

A szerzetesrendbeli tanárjelölt azon előnyben is részesül, hogy hároméves tanfolyam után tehet szakvizsgálatot, míg a világi négyéves tanfolyamot köteles végig küzdeni.

Ha pályájukat az egyetemen befejezték, a világi okleveles tanár nem igen válogathat a helyben, örvend, ha állást kap bárhol, a mi különben most e tanárszük világban sokkal könnyebb, mint két évtizeddel ezelőtt volt; a szerzetesrendű okleveles tanár biztos, hogy csak előkelőbb városba jut, mert hisz tanintézeteik kevés kivétellel csakis ilyen városokban vannak. A hova a szerzetestanár először jut, ott rendszerint meg is marad évtizedeken át és csak szükségből és kivételes esetekben helyezik át a rend valamely más intézetéhez: ennek egy igen fontos és üdvös következménye van — a tanártestület egy testté forr össze és bizonyos nevelési és oktatási hagyományok keletkeznek egy-egy intézetben, melyek annak különleges jellegét, karaktert kölcsönöznék.

A testületekben az anciennitás azon évek szerint számít, hogy hány év óta van valaki valamely tanintézetben, nem a szerint, hogy hány év óta tanárkodik valaki: a tanintézeti anciennitás sorrendje érvényesül az asztalnál is és az intézethez áthelyezett régibb tanár a sorrend legvégére kerül s azt általában egyénileg hátrányosnak tartják, ha valakit többször, főképp saját hibái miatt, helyeztek át.

A tanári testületnek és az egyes tanároknak e benső egybeforradása a tanintézettel igen fontos, mert ennek céljaiban és eszközeiben bizonyos egyöntetűséget, folytonosságot kölcsönöz, míg a tanártestületek személyzetének gyakori és sokszor indokolatlan személyváltozási ingadozását, ellentétes irányok érvényesülését eredményezi, minek káros hatása az eredményes munkásságra szembeütnő.

Az állandó alkalmazást nyert szerzetes-tanár ezentul gond nélkül nyugodtan élhet hivatásának, a teljes uri ellátáson kívül évi 400—600 forintot kap a rendtől személyes szükségleteire, miből szünidői tanulmányi és okulású utazásokra is telik. Ha irodalmilag vagy tudományos téren eredményes munkásságot fejt ki, ha erről tanuskodó értékes munkát ír, azt a rend kiadja és e tekintetben az egyes rendek közt titkos és általános verseny-gés is foly a fölött, mely rendnek van több és kiválóbb irodalmilag tudományos téren munkálkodó tanára. Mennyi buzdítás van e támogatásban s dicséretes versenyben, azt bővebben fejtegetni fölösleges. Minden rend azon van, hogy saját iskoláiban lehetőleg saját ren-

dők tagjai által irt s approbált tankönyvekből tanítsanak, — a tankönyvirás és ennek jövedelmei újabb tér és indok az egyes rendtagok tudományos munkásságának sarkalására. A rendházban való együttélés ellentétes jellemek összekerülésekor kétségkívül néha terhes, ezt csak a beavatott szem veszi észre, de ez esetben is az egy pályán működők és egyforma képzettségűek állandó együttélése, a tövisek dacára is, mindig eszmét keltő, szellemileg termékenyítő, — ott pedig, ahol az együttélők bölcsessége együttérzést is teremt, éppen eszményi és boldogító az egyesekre nézve és áldásos a tanügy és nevelésügy sikerére nézve.

A szerzetes rendi gimnázium hivatásbeli fölvirágzásának fő feltétele az intézeti igazgató, ki egyuttal a rendház főnöke is és személyiségének e kettős hivatásra való rátermettsége.

Láttam olyan intézetet, melyet a derék és hivatásának magaslatán álló igazgató a boldog együttélést és páratlanul sikeres hivatásbeli tevékenység ritka magaslatára emelt, de láttam olyat is, ki hatalmaskodásával az otthont belharcokkal földulta és a hatásos s eredményes működést megbénította. Érdekes, hogy a belviszonyokról a külvilág nem igen értesül, mert a testületi szellem megtiltja a sebeknek föltárását a külvilág előtt és ha belül egyenetlenkednek is, kifelé egységesek; ha a belviszály külsőleg is szembeütnik, akkor a rendház már igen beteg és a rend főnöke siet a gyógyítással, áthelyez igazgatót, tanárt, vagy plébánosként, vagy egyéb rendi tevékenységi körben alkalmazza őket.

Ember az igazgató is, a tanár is, hibát követhet el, vagy megunja a tanárkodást, az ilyen bajokat a rend feje és káptalanja csöndben és házilag elintézi és a külvilág arról nem is értesül, csak a személyváltozásokat látja, de azoknak okait is lepel borítja. Így történik, hogy felsőbb tanügyi hatóságok a rendi tanintézet bajairól nem értesülnek, mert azok házilag eligazítottak és csak az örvendetes jelenségekről szereznek tudomást, például, hogy ez vagy az a rend itt ily pompás iskolát emelt, ott páratlan felszerelést, legmodernebb taneszközöket szerzett, tagjai fényes eredménnyel működnek a tanítás és nevelés terén vagy a tudományos irodalomban, stb.

Ez igen nagy előnye a szerzetesi tanintézeteknek a világiak fölött, mert ezekben a főigazgató vagy miniszteri biztos a jót ritkán részesíti megillető elismerésben, vagy ha e tárgyban a legfelsőbb tanhatóságnak fölterjesztést is tesz, a várt dicséret és elismerés legtöbbszörre elmarad, ellenben, ha a legcsekélyebb hiba vagy mulasztás mutatkozik, az ennek szóló megtorlás sohasem marad el. Hogy minden jól menjen, az kötelesség, — de hibának nem szabad előfordulnia!

A szerzetesrendek kezén levő gimnáziumok minden tekintetben páratlanul előnyös körülmények között léven, nem meglepő, sőt természetes, hogy úgy a tanítás, mint a nevelés tekintetében föladatuk magaslatán állanak és dicséretes munkát végeznek. Különösen dicséretes az ifjuság szigorú legyelmézettsége, mely a legkisebb dolgokban is mutatkozik és érvényesül és a komoly munkára való szoktatás, mely az életben fölötte szükséges.

A figyelmezésben a szigor néha könnyörtelen, a mit nem lehet helyeselni, mert a középiskolának nem csak a jók nevelése és tanítása képezi föladatát, hanem a rosszak megfékezése és megjobbítása is, — könnyű kizárni könnyű buktatni, de nehezebb javítani és jó utra téríteni, pedig ez igen fontos, mert az az ifju, ki nagyon rossz, ha megjavul, erélyes lesz a jóban is, — míg a báránytermészettől megadó jóságot igen, de erélyes és alkotó munkásságot alig remélhetünk.

Szerzetes rendek kezén levő gimnáziumainknak igen sokat köszönhetünk a nevelés és tanítás terén egyaránt: bőségesen rászólgálnak a multban nyert dotációkra és a jelenben is aratott általános elismerésre!

Közgazdaság.

□ **Tenyészállatdíjazások.** Jövő június hó 2-án két gazdasági egyesület is tart tenyészállatdíjazást. »Baranyavármegye Gazdasági Egyesülete« Német-Bolyban, a »Tolnamegye Gazdasági Egyesülete« pedig Hőgyészen rendez díjazást. A »Tolnamegyei Gazdasági Egyesület« által Hőgyészen rendezendő tenyészállatdíjazáson a m. kir. földművelésügyi miniszter képviselőjében megjelennek: nemeskéri Kiss Pál államtitkár és Pirkenger János, állattenyésztési főfelügyelő is.

□ **Sertésvész.** Udvari községben Tolna megyében a sertésvész járványosan fellépett, míg Závod községben az ott uralgott sertésvész megszűnt.

TÁVIRATOK.

— **Kinevezések a belügyminiszteriumban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kabinetirodától ma érkezett le Budapestre az értesítés, mely szerint a király a belügyminiszter előterjesztésére a belügyminiszteriumban kinevezte: *Marek Edét* és *Kaffka Lászlót* valóságos miniszteri tanácsosokká; *Kereszty Sándort*, *Horváth Emilt* és *Németh Károlyt* címzetes miniszteri tanácsosokká; *Madarász Elemért*, *Kanóc Istvánt*, *Bölcs Gyulát* és *Jalsovicky Sándort* valóságos osztálytanácsosokká; *Szabó Antalt*, *Kovács Gyulát* és *Kolozsváry Miklóst* címzetes osztálytanácsosokká. A tömeges kinevezéseket, melyek országsszerte érdeklődést fognak kelteni, a hivatalos lap legközelebbi száma hozza.

— Halál a nászéjszakán.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bálint Mária*val tegnap megesküdött *Nagy Ferenc* szállótulajdonos. Boldogságuk azonban rövid ideig tartott, mert a fiatal urnó a nászéjszakán hirtelen rosszul lett s néhány perc múlva meghalt.

— **Jégverés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergben és környékén ma délelőtt óriási jégverés volt. Tyuktojás nagyságu jég esett, mely a városban számos ablakot bevert. *Több ember megsebesült. A környéken a vetéseket teljesen elpusztította a jégeső.*

— Mégis akad tanbetyár.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kerekgyártó József*, debreceni tanító, véresre verte *Csikós Gyula*, második elemi osztályu tanulót, kinek a büntetésektől *egész teste két foltokkal van tele és tizenhat sebből vérzik. A fiu aligha marad éleiben. A szigorú vizsgálat megindult.*

— Lemondott ügyvivő.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiában a bukaresti ügyvivő ma hirtelen beadta lemondását.

— Draga királyné beteg.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Draga* szerb királynét az utóbbi hetek eseményei annyira felizgatták, hogy ágyban fekvő beteg s ideggyulladásban szenved.

Laptulajdonos

Felölős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PECSRÓL INDUL:

Gy. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.

Budapestre 8:22 11:41 3:03 11:10
 B.-Szt.-Lőrincz 8:48 12:13 3:36 11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)
 B.-Sellyére érke 6:04 10:34 4:59
 Uj-Dombóvár érke 9:57 1:34 5:01 1:34

(Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47)
 (Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56
 Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

Sz. v. V. v. Sz. v.

Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47
 B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26
 Szigetvár 4:13 9:42 8:04

(Kaposvárra indul

V. v. 5:15 V. v. 11:10

érkezik 8:21 2:49

Barcs 5:14 10:56 9:00
 N.-Kanizsa 1:26 11:52
 Bécs 9:35 8:50

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé 5:42 12:30 4:23 8:35
 Úszógh érke 6:18 12:43 4:37 8:58
 Villány 6:48 1:29 5:24 9:18

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05
 Mohács érke. 7:50 11:35 2:39 10:49

Villány ind. 6:53 1:34 5:29 9:43
 Eszék 8:07 2:45 6:45 11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délután 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul 11 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 p. éjjel.

Faládák

(kisztnik)

olcsó áron kaphatók

Mária-utca I-ső szám alatt.

Ki van zárva

hogy **butorszükségletét** bárhol jobban szerezhetné be, mint

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.,

hol a legjobb minőségű asztalos és kárpitos butorok állandóan óriási választékban vannak raktáron és

rendkívüli olcsó árban
 adatnak el.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
 Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utibörönd és sétatobokban.

Mindenki

meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál

Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitűnő minőségű szövettől, tartósan és izlésesen van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhívom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.

